

indtil vort Hovederhverv, det bærende Landbrug, ikke i stærkere Grad har faaet denne Afspærringspolitik ude omkring at føle.

Men skulde jeg karakterisere den samlede økonomiske Situation i Europa, saaledes som den fremstiller sig nu, vilde jeg sige, at Krigsperioden er forbi, Efterkrigskaosperioden er ligeledes afsluttet, medens selve den egentlige Efterkrigsperiode først nu begynder for Alvor, begynder med sit Krav om en haard og bitter Kamp for Tilværelsen, og den, der ikke forstaar, at denne Kamp vil naa os i sine Virkninger og ikke vil kunne afværges eller besværges ved, at vi erklærer os neutrale eller afruster, eller hvad man nu vil, lader fem være lige, budefter min Mening sidde alle andre Steder end i Danmarks Rigsdag. Saaledes er Situationen. Alt er usikkert undtagen den ene Ting, at vi gaar saare haarde og vanskelige Tider i Møde. Som Forholdene ligger, tror jeg, at det i en overskuelig Fremtid i første Række vil ramme vore Byerhverv, medens jeg tror — og jeg er glad over, at jeg kan tro dette —, at vort Landbrug endnu i ikke kort Tid vil have gode Forhold, en god Konjunktur. Men naar det er vore Byerhverv, der er truet, vil vi være opfordrede til at se paa den Befolkningsstatistik og de Forhold, jeg før omtalte, ikke alene fra de gamle, snævre Synspunkter, men ud fra helt nye, mere samfundsmæssige Synspunkter, nemlig Problemet Sikringen af den danske Befolknings Eksistens. Det er dette, som jeg i høj Grad maa bebrejde det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han ikke har gjort, medens han omvendt har bidraget til at grave Skellet, det ulyksalige og fuldkommen unaturlige Skel, mellem det danske Land og de danske Byer dybere, end det i Forvejen var. Men een Ting kan jeg ganske give det ærede Medlem Hr. Pinstrup Ret i, og det er i, at vi ikke kan i højere Grad, end vi allerede gør, leve af at barbere eller klippe hinanden, saaledes som det ofte lader til at være det ærede Medlems Opfattelse, at i alt Fald Hovedstaden gør. Men naar man staar overfor den Kendsgerning, at Landbruget ikke kan optage flere Mennesker, og at Handel og Omsætning selvfølgelig vil være afhængig af Størrelsen af vor Produktion, vor Evne til at betale, saa er der ikke andet tilbage end at fremme de egentlige producerende Byerhverv, hvis man ikke netop vil ind paa det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ret i at kritisere, nemlig en kunstig og unægtelig

valutaødelæggende Inflation i de Erhvervs-klasser, som betegnes gennem det ærede Medlems Udtalelser om Barbering og gensidig Klipping. Jeg tror, hvis vi skal undgaa en Forøgelse af saadanne produktive, men i øvrigt særdeles velsignelsesrige Virksomheder som netop de her nævnte, er det en bydende Nødvendighed at anlægge et ganske andet Syn paa vore Industrier, paa vore producerende Byerhverv overhovedet, og det vil da være ganske ligegyldigt, om man gør det af Sympati eller af Antipati, eller hvilke Forhold der i øvrigt gør sig gældende; da vil en bevidst Fremme af den danske industrielle Produktion blive til en bydende Nødvendighed, og hvis vi ikke handler derefter, tror jeg, vi for Alvor kommer til at virkeliggøre Billedet med at drukne Killingerne.

Jeg vender mig fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup til den høje Regering. Just paa Baggrund af, hvad jeg her har fremdraget, beklager jeg levende, at den med saa stor Bravour startede Kamp mod de gamle skimlede og mugne Doktriner synes at være gaaet fuldstændig i Staa i samme Nu, som Socialdemokratiet dannede sin Regering. Vi hørte ganske vist for nogle Dage siden en svulmende Tale af den højtærede Socialminister, som jo i alt Fald i gamle Dage særlig yndede at fremstille sig som Banemanden for de mugne og skimlede Doktriner, og vi hørte ham ogsaa tornde op baade mod den forældede Liberalisme og Manchesterlæren og Frikonkurrencen, i øvrigt paa en udmærket Maade, som ganske sikkert vilde have indbragt Socialministeren et konservativt Mandat, hvis han havde deltaget i den engelske Valgkampagne. Men der var alligevel et meget vigtigt Ord, som savnedes i denne Tale, et Ord, der indeholder Kvintessensen af Manchesterlæren, Frikonkurrencen og Liberalismen, det var Ordet Frihandel. Det vil heller ikke være undgaaet Opmærksomheden, at en Deputation fra en Industri, der er ramt af en alvorlig Dumping ude fra, har søgt Foretræde hos Ministeren og har faaet til Svar, at i alt Fald maatte man ikke vente Toldforanstaltninger af denne Regering — dette uagtet Ministeriet Neergaard, som dog saa haardt og skarpt kritiseredes for dets Doktrinarisme og Mangel paa Elasticitet overfor de foreliggende Krav, dog i en alvorlig Situation indførte visse Krisetoldsatser, hvoraf en enkelt endnu er i Brug, tilmed overfor et Fag, der i alt Fald har staaet den højtærede Erhvervsminister ret nær. Jeg tror, at man ude